

Landskap: Mehinge Upptecknat av: O. P. Rooth
 Härad: Bjärke Adress: Lund
 Socken: Bjärke Hoby Berättat av: Sven Olsson
 Uppteckningsår: 1942 Född år 1872 i Hjortsberg

Spökeri, -svart prick på vägen m.m.	s. 1.
Vita skepnader från Edestads kyrkogård började slåss.	s. 2-3.
Spökeri, där nyfött barn dödats.	s. 4-6.
Dödsvarsel.	s. 6-7.
<i>Värfused, - bägga kvinn i sängen, långfredagsris.</i>	s. 8-9.
Skogssnuvan förvillade.	s. 10-11.
Tomten straffade dem som inte skötte sin syssla.	s. 12-13.
Tomtarna drogo från den ena och till den andra.	s. 13.
Om trollkunnig finne och hans konster.	s. 17-19.
Brudparet skulle spelas i säng.	s. 20.

(H. P. 14, Ullmar 19)

} Ullmar K. 19)

ACC. N.R. M. 8848:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Dalkrist skulle begivas. När jag
körde och hämtade på kvällen vi
låg där såg en svart prick på vägen
som hästarna flög över och de
höll på att skrika för mig det
såg ut som en svart man.

När vi kom till Angerums kyrka
flög båda lemmarna upp och
föll ner på båda sidor om väg-
gen så vi fick fästa dem igen.

Ellius Persson hade gått ner sig
på Skärjön och Ellius Gerlsson hade
och så dött. Båda hade varit vä-
kerhandlare och hade ofta städt
med varandra. Jy var 19 år då.
En gång hade jy varit hos fjällan
och skulle gå hem. Då hörde jy
någon prata och gråla och jy tänk-
te nu får jy välshopp hem. Jy
såg på en gädesgård och vändade
och så kom 2 alldeles vita sheep-
nader ut från Edestads kyrkogård
där både de två männen låg be-
gravna och så började de slå ordent-
ligt och skrek. Sen gick jy en bit igen
och jy varken hörde eller såg någon
ting sedan men jy var så stött och

ACC. N.R. M. 8848:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

genomsvedt och hade bara $\frac{1}{2}$ kg.
restak av böna och jag fick sätta
mig och vila igen. Sen när jag
kom var det list, så jag fick
kluva och så gick far min och
öppnade. Han sade ingenting då
men på morgonen så frågade
han mig vad jag hade för förhållande
i går kväll. "Jag hade inget för-
hållande" sa jag, "jag var alldeles ensam."
- "Ja du hade två fina pojkar i för-
hållande - det var Elias Persson och Elias
Gertsson," sa han.

ACC. N:R. M. 8848:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var en man som lygde där
i Spindelstrops f. d. Amiralitetets br-
ställe. Där gömdes det för den hade
ett foten dödat och bränt upp
under amiraleus tid.

Det var amiraleus dotter som
skulle få ett barn. En gammal
gumma Silla (Leilia) i Sillstrop var
barnmorska och hon hämtades och
fick fara med förbundna ögon.
Kvinnan hade mask på sig och
när hon redan kom fram och för-
des in i ett rum och bindeln strop
bröt från ögonen och där var flera
personer i rummet och alla hade
mask på sig och den som hon för-
löfte hade också mask på sig.

Sen tog den ena maskerade
nå barnet var framföt och
stoppade in det i kakelugnen.
Sedan frödes hon återigen igen
med förbundna ögon. Och Silla
kunde bara säkra ut att det
var där hon varit - något annat
kunde det inte vara - det kunde
hon ta på sin själ att det var där.
Där var ingen som blev skaffad.
Silla är död för många år sedan
det är väl 125-150 år sedan det här
är.

Där var målade golv och de
gamla präststol där var en blöfläck
som aldrig gick bort.

Sjögen lydde på sommaren en

vänning där i det gamla Amiralitetets
bostället. Han var lever sjuk och
var mycket svag på dagarna
och ibland såg han en skeps-
nad som för genom rummet.
Hon var ju döt barnets mor
och hade naturligtvis ingen
ro. Men för förstålla sig att
det var något sådant.

Elektriciteten har väl tagit bort
allt skrock för mig. Men sådant
finns i alla fall. Varul finns
det.

Min farbror bodde i Heaby
och tjänade i Rosenhallen
så var det en snar det höjade:

ACC. NR. M. 8848: 7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Schen"! (Sven) (Jag vaknade först
och väckte Dig.) Det var min far-
ter som dog tillsammans med jag
det blockadåret. Jag tyckte det
var far som var sjuk för det
var precis samma dialekt som
han.

ACC. N.R. M. 8848:8.

Dr. Feby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vår fummel skämde sig med ungdomen
dämlar i pign med vacker och
lade sig i sängen - det var
stora ^{braka-}braka horn som de lade
under madrassen.

Min syster hade bäddat sig åt
en pojke som hon tyckte om och
ville stiga med. De kunde
och läggas en kam i sängen. När
hon kom in med frukost hade
hon ingenting utan gjorde en rörelse
med armen så de förstod att
det var ett brakarhorn. Så kallades
han "hornas" hela året eller "karnas".
Sedan gick de till skolan på
na långfredagen.
Många skrattade upp sina

ACC. N:R. M. 8848:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mådde äro och tillade efter.
Jag redade min kusin hela året
med honom - men jag var uppe
före honom på långfredag. Det
var rent skoj.

Min bror tjänade i Svenc-
gårdens i Molleryd och han var
uppe tidigt en morgon och skulle
hämta hästarna och han hitta-
de dem inte. Han hade gått
förbi dem 3-4 gånger utan att
se och dem. - Det var så frim-
simmor på gårdens gård (med
och ledet så sa hon till honom:
"Goddag Karl Otto! är du uppe
så tidigt!" (Klockan var bara tre.)
Han tjänade ingenläng, bara
sittade på hemmet och så hitta-
de han hästarna på svenc-
gård som han hade varit på 3 gånger
förut. - Hon liknade hans faster
Anna som bodde strax utmed

ACC. NR. M. 8848:11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

plåt som där han bodde. Sedan på
middagen tillfådd han bevisa
och följade om han varit uppe
i marken så tidigt och det hade
han inte varit såde honom. Det
var inget annat än skogsman
det.

ACC. NR. M. 8848:12.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När min far väckte upp var
han hos en bonde i Jämsund
i Voring och han gick aldrig
gå ut om kvällarna. En höst-
kväll när feleten var mogen
och han sprang bakfota inte
hade han så varit och lekt
med en kammat till 11-1/2 12-
tiden. Han hade gått lov till
det. Men när han skulle gå
hem och kom till byalidan så
kom där en liten gubbe ~~med~~
vid sidan av honom och köpte
och han skulle göra en springa
ifrån honom men det gick inte
för gubben sprang lika fort. De
sprang hem ned till en annan

gård och bankade på för att
komma in men där hörde
de det ej och därför öppnade han
ögon och lade sig i lagården.
Det när han legat där en stund
kom det en ända fallande ned.
Det var riktigt som om den kastats
från gånge från logständer. Det
gjorde så ont att det sood i ansiktet
på honom och så glodde han
ögon och så gick han till gubben den
lilla korven sitta där ögon.
helstugg hade han och var
bländ som en korv med
lura. Emellertid var han
svungen att öppna hem och
säker ögon husbondefolket och
så kom matmor-plaan och

öppnade: "Var han du varit?" "Jag
har varit ute." - "Ja, jag förstår
det", sade hon, "gi nu upp och
lägg dig!" Så tänkte han säga
sig nåt på äpplen i binggen
när han gick och la sig men
när han hade sagt detta på sig
kavringen - noggat garnväcke-
nt då deys äpplet i fjan honom
nåt till fötterna och på gånge.
Så gick han och lade äpplerna
slutade i binggen och sen gick
han sova.

Sedan var han på jobbet
hus och där förskote han var
nåt på slaktben. Den gång hade
han glömt sova i det stora ve-
duret och då kom det en liten

gubbe till honom där han var
och lyfte med en lifen kvast
åt honom. Då gick han ned och
gjorde i ordning vi snart. Sen
efter min far var där en annan
dång - Oehåken. En lördag skulle
där vara dans i Vång men Oe-
Håken ville ej följa stanna in-
nan han gick - de fick stå till
på morgonen. Han kom upp till
Johannishus sig men då var det
lilla gubbe med honom och där
fick Oehåken skytt av honom
vi han måste stunda om han
sk. fick ligga i 14 dar.

Det var för han var olydig och
ej skötte sin syssla. Gombarna för

ACC. NR. M. 8848:16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hällo med djuren.

Vomtarus droga från den ena
och till den andra så de blev
antingen rika eller fattiga.

Där gick en finne omkring och
spädde i grandelstopp. Han kunde
gå nästan vad han ville. - En
stabskruken kom med en kof och
han hade varit ute hos dom och
han hade velat att flickan skulle
följa honom hem till så ställa
där han bodde stann över för.

Flickans mor kom och bad mig
hjälpa till att leta efter flickan!

Emellertid mig vi kunde inte men
flickan kom hade sett oss och utd vis
rågen grät och kunde inte hitta
rågen hem och visste inte var
hon fanns. Men vi letade hem
vi utmed ^{sin} en träda och utmed
den var där en stor mur och där

var någon^{Donsten}ting långt som sade
sig däruppe. Hon som var med
sig den inte men jag sig den. Det
var något kalleri som gubben hade
för sig. Men när vi gick tillbaka
vi stod hon plötsligt på vägen
framför oss. Men hon yttrade
ingenting för frimän hade sagt
att hon inte fick säga någonting.
Hon var gift och hans ögon kust-
na fick ingenting säga om hans
konst.

Han ledade ben på kyrkogården
Han skulle ha mjölken från Avols-
gårdens gård och leda den till
Sjandelsstegen men det ville inte
Palmborg för Guds skull. Det ville

ACC. N.R. M. 8848:19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

han haft 10 riksdaler för det men
det fick han inte.

Han hade en hund och de låg
på en laga på ett ställe. Men
från på gården hade snart till
hunden och därför kunde han
ej få något mer han mycket hon
än hämate. Först när hon bad
honom för lätelse för hon snart
hunden så gick det att häma mer.

ACC. N:R. M. 8848:20.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På bröllopp skulle brudparet sjun-
las i säng hos de rika bönderna.
Det var jag när jag var 10 år gammal.
Klockan 7 på natten stod musi-
ken inna för dörren och spelade
sitt de gåt och lagt sig och meden
de bläste av sig. Det var hos
Karl Nilsson och hans fru hade
 varit riksdagsman.

Alla tjänarna var med inne
Det var musik från Karlsbroen
En del av gästerna otodr i dörren
sitt sängkammaren och hördet.
Brölloppen varade tre till 4 dagar.